

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 23/18
Люксембург, 28 февруари 2018 г.

Решение по дело C-46/17
Hubertus John/Freie Hansestadt Bremen

Продължаването на трудовия договор след навършването на общата пенсионна възраст може да бъде ограничено във времето

Служителят не може да твърди, че има злоупотреба със срочни договори

Г-н Hubertus John е нает на работа като учител от град Бремен (Германия). Тъй като приближава общата пенсионна възраст, той заявява желанието си да продължи да работи и след навършването на тази възраст. Неговият работодател се съгласява да продължи договора му до края на учебната 2014/2015 година. Впоследствие той отхвърля ново искане на г-н John за продължаване на трудовото правоотношение до края на първия срок на учебната 2015/2016 година. Тъй като смята, че продължаването на договора му само за определено време е в противоречие с правото на Съюза, г-н John предявява пред съда иск срещу град Бремен.

Landesarbeitsgericht Bremen (Областен трудов съд Бремен, Германия), който разглежда делото, отбелязва, че действащата германска правна уредба дава възможност на страните по трудов договор, при спазването на определени правила, да отлагат момента на прекратяване на договора само защото навършвайки общата пенсионна възраст, работникът има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Landesarbeitsgericht Bremen пита Съда дали подобна правна уредба е съвместима със забраната на дискриминацията, основана на възраст¹, и с Рамковото споразумение за срочната работа² (споразумение, с което се цели да се избегне неправомерното използване на последователни срочни договори).

С постановеното днес решение **Съдът констатира, че забраната на дискриминацията, основана на възраст, допуска национална разпоредба като спорната в главното производство, която обвързва отлагането на момента на прекратяване на трудовото правоотношение на работниците, навършили определената от закона възраст за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, със съгласието на съответния работодател, дадено за определен срок.**

Според Съда спорната правна уредба не поставя в неблагоприятно положение лицата, навършили пенсионна възраст, спрямо лицата под тази възраст. Тя представлява изключение от принципа, че трудовият договор се прекратява автоматично, когато работникът навърши общата пенсионна възраст, и дава възможност моментът на прекратяване на трудовото правоотношение да бъде отлаган многократно, безусловно и неограничено във времето. Във всеки случай не е възможно продължаване на трудовото правоотношение без съгласието на двете страни по договора.

¹ Тази забрана на дискриминацията, основана на възраст, е предвидена с Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

² Рамково споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г. и съдържащо се в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Що се отнася до Рамковото споразумение за срочната работа, Съдът най-напред изразява съмнение в това, че въпросното продължаване може да се смята за използване на последователни срочни договори. Всъщност изглежда възможно подобно продължаване да се счита просто за договорно увеличаване на първоначално уговорената пенсионна възраст.

В това отношение Съдът отбелязва, че в преписката липсват данни, които да сочат, че спорната правна уредба би могла да благоприятства последователното използване на срочни договори или че представлява възможен източник на злоупотреби във вреда на работниците. При всяко положение не следва да се счита, че общата пенсионна възраст систематично поставя съответните работници в несигурно положение по смисъла на Рамковото споразумение, ако те имат право на пълна пенсия, и в частност ако работодателят може да поднови трудовия договор.

В случай че Landesarbeitsgericht Bremen стигне до извода, че продължаването на трудовия договор на г-н John трябва да се смята за използване на последователни срочни договори, Съдът постановява, че **Рамковото споразумение за срочната работа допуска национална правна уредба като спорната в главното производство, която дава възможност на страните по трудов договор със споразумение и без ограничение във времето да отлагат, включително многократно, момента на прекратяването на договора само защото навършвайки общата пенсионна възраст, работникът има право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.**

В това отношение Съдът препраща към съображенията на Landesarbeitsgericht Bremen, а именно че служителят, който навършва общата възраст за придобиване на право на законоустановената пенсия за осигурителен стаж и възраст, се отличава от останалите служители не само по социалната си осигуреност, а и по това, че по правило се намира в края на професионалната си кариера и следователно няма, предвид ограничената продължителност на договора си, перспектива за безсрочно правоотношение. Освен това въпросното продължаване гарантира на съответния работник, че наред с правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, ще бъдат запазени и първоначалните договорни условия.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106